

Vlaams
Parlement

stuk   **716** (2010-2011) – Nr. 1
ingediend op   20 oktober 2010 (2010-2011)

Gedachtewisseling

over de tweede herziening van het
Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de heer Lode Ceysens

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heer Lode Ceyskens, mevrouw Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens, mevrouw Valerie Taelman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Liesbeth Homans, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorem.

Plaatsvervangers:

de heer Robrecht Bothuyne, de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heer Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Stefaan Sintobin, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Els Robeyns;
mevrouw Tine Eerlingen;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

INHOUD

1. Inleidende uiteenzetting	4
2. Bespreking	10
2.1. Vragen en opmerkingen van de leden (vergadering van 24 februari 2010) ..	10
2.2. Standpunten van de fracties (vergadering van 23 september 2010)	15
2.3. Conclusie	18
Gebruikte afkortingen	19

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed kreeg op 24 februari 2010 een toelichting bij de tweede herziening van het RSV.

De voorstellen tot tekstwijziging werden door de Vlaamse Regering gebundeld in een addendum bij het RSV. Het addendum werd op 29 januari 2010 aan het Vlaams Parlement meegedeeld, in uitvoering van artikel 2.1.3, §4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Artikel 2.1.3, §7, bepaalt dat het Vlaams Parlement bij de Vlaamse Regering een standpunt kan uitbrengen over de herziening van het structuurplan.

De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed bracht op 3 september 2010, na verlening van de adviestermin, een advies uit over de herziening van het RSV. Door de verlenging van de adviestermin heeft het Vlaams Parlement tot 8 oktober 2010 de tijd om een standpunt uit te brengen.

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed vergaderde op 23 september 2010 een tweede maal over de herziening met het oog op een eventueel standpunt van het Vlaams Parlement. De voorstellen van resolutie over de herziening (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 650/1 en 661/1 en 2010-11, nr. 664/1*) werden daarna rechtstreeks behandeld in de plenaire vergadering van 6 oktober 2010.

1. Inleidende uiteenzetting

De heer *Wolfgang Vandevyvere*, afdeling Ruimtelijke Planning van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, schetst het kader van de herziening.

Kader en voorgeschiedenis

Het RSV, dat dateert van 1997, heeft een planhorizon tot 2007, maar blijft wel gelden zolang het niet herzien is. De structuurplanning als planningsmethode is vastgelegd in het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning en dat van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Het RSV is de drijvende kracht geweest achter belangrijke planningsprocessen op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau.

Bij de uitvoering werden knelpunten ervaren, die in 2003 aangepakt werden tijdens een gedeeltelijke herziening door de Vlaamse Regering. Het ging ten eerste over de toepassing van de 60/40-verhouding tussen stedelijk en buitengebied voor de locatie van bijkomende woningen. Er werden wijzigingen aangebracht in de begrenzing waarbinnen het aandeel van de stedelijke gebieden moet worden gerealiseerd, en Beringen werd geselecteerd als een nieuw kleinstedelijk gebied. Ten tweede werd in dat jaar beslist om planningsinitiatieven om zonevreemde bedrijven zone-eigen te maken, niet mee te rekenen bij de taakstelling voor bedrijvigheid. Deze eerste herziening werd in het voorjaar van 2004 door het Vlaams Parlement bekrachtigd.

In het Vlaamse regeerakkoord voor de periode 2004-2009 werd de wens om het RSV te evalueren ingeschreven, met het oog op een tijdige herziening. Men stelde vast dat het RSV een bruikbaar kader kon blijven bieden tot 2012, aangezien zijn visie, principes, doelstellingen en ontwikkelingsperspectieven nog steeds in grote lijnen geldig waren. Op korte termijn was het wel nodig om enkele operationele knelpunten op te lossen, de lopende planningsprocessen te voltooien, de planhorizon te verlengen tot 2012, een aantal prognoses te actualiseren en taakstellingen te herbekijken.

Tegelijk stelde het vorige regeerakkoord voorop dat het RSV op lange termijn grondig moest worden herzien, met als dubbele planhorizon 2020 en 2050. De voorbereiding daar-

van tijdens de vorige legislatuur resulteerde onder meer in een visienota van het steunpunt Ruimte en Wonen over de modaliteiten van een grondige herziening.

Beslissing van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 en uitvoering ervan

Op 12 december 2008 keurde de Vlaamse Regering een voorontwerp van herziening goed, dat zij voor advisering voorlegde aan de SERV, de Minaraad en de SARO, en waarover zij plenaire vergaderingen organiseerde met de andere bestuursniveaus. In het voorontwerp worden de grote klijntijnen van het bestaande RSV, zoals reeds vermeld, niet in vraag gesteld, waardoor de planhorizon kan worden verlengd, ook al erkent men dat zich in bepaalde domeinen (Wonen, Werken, Vrije tijd, Lijninfrastructuur en Landbouw, natuur en bos) een dynamiek voordoet die actualisering nodig maakt. Voor het overige moeten vooral operationele knelpunten worden opgelost. Als vorm voor de herziening werd gekozen voor een addendum bij het huidige RSV.

Op de genoemde plenaire vergaderingen werden telkens het provinciebestuur en alle gemeentebesturen van een provincie uitgenodigd in de provinciehoofdstad. Ruim 1 op 3 gemeenten was aanwezig en de meeste daarvan hadden een schriftelijk advies. Alle provinciebesturen brachten een uitgebreid advies uit. De adviezen van de SERV, de Minaraad, VLACORO en de SARO werden ingediend op 1 april, 2 april, 8 april en 25 mei 2009.

De vorige Vlaamse Regering heeft niet meer beslist over de voorlopige vaststelling als ontwerp, wat haar tot een zaak van de huidige regering heeft gemaakt.

In het regeerakkoord voor de periode 2009-2014 werd daarom ingeschreven dat onverminderd wordt gewerkt aan de uitvoering van het geldende RSV; dat de procedure voor de herziening, die door de vorige regering is ingezet, wordt afgewerkt; en dat aan de administratie wordt gevraagd om een nieuw RSV voor te bereiden, met een horizon op lange termijn en uitgaande van de principes ruimtelijke kwaliteit en duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

Op 18 december 2009 besliste de Vlaamse Regering tot de voorlopige vaststelling. Het openbaar onderzoek over het voorliggende document loopt van 10 februari tot 11 mei 2010. De spreker onderstreept dat aan alle wettelijke vereisten inzake bekendmaking is voldaan. Het decreet schrijft daarnaast ook provinciale inspraak- en informatievergaderingen voor, waarvan de data te vinden zijn op de website www.vlaanderen.be/rsv, in de kranten en op affiches in alle gemeenten. Ze staan ook in een brochure met de korte inhoud van de herziening.

De heer Vandevyvere vermeldt nog dat de principebeslissing van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 doorgelicht is door het Agentschap voor Natuur en Bos om uit te maken of een passende beoordeling in uitvoering van het decreet Natuurbehoud nodig was. Het antwoord bleek ontkennend.

Tijdens het openbaar onderzoek verzamelt VLACORO dus alle reacties van particulieren, verenigingen en gemeenten. Men kan ook op het gemeentehuis bezwaren en opmerkingen indienen, die de gemeente dan uiterlijk drie werkdagen na de afloop van het openbaar onderzoek naar VLACORO moet doorsturen.

Vanaf 11 mei 2010 heeft de SARO volgens het decreet 60 dagen om advies uit te brengen. Als de adviesraad de termijn uitput, valt het advies te verwachten begin juli 2010. De raad kan echter ook een verlenging tot begin september vragen op grond van de hoeveelheid en de complexiteit van de reacties. Het parlement heeft vanaf het einde van het openbaar

onderzoek 90 dagen om een advies uit te brengen. Het kan dus rekening houden met het advies van SARO maar is daartoe niet verplicht. Bij de vorige herziening is het in elk geval gebeurd.

Indien de SARO verlenging vraagt, krijgt het parlement automatisch dezelfde verlenging, waardoor het in voorkomend geval in het begin van het zittingsjaar 2010-2011 nog een standpunt kan innemen. Bovendien is de adviesperiode van het Vlaams Parlement een termijn van orde, wat het mogelijk maakt om te kijken naar de beste oplossing. De spreker denkt dat een recesperiode als rationeel argument kan worden aangevoerd, ook als de SARO zelf geen verlenging aanvraagt. Hij besluit dat het Vlaams Parlement over twee mogelijkheden beschikt: een advies uitbrengen voor of na het zomerreces van 2010.

Na de definitieve vaststelling door de Vlaamse Regering in het najaar, heeft het parlement de bevoegdheid om de bindende bepalingen te bekrachtigen. Bij de vorige herziening adviseerde de directie Decreetgeving om dat bij decreet te doen. De spreker gaat ervan uit dat het nu op dezelfde manier zal verlopen. De heer Vandevyvere vindt het logisch dat het parlement zijn advies met het oog op de definitieve vaststelling uitbrengt in het licht van die bekrachtiging van de bindende bepalingen. Beide kunnen immers inhoudelijk worden gekoppeld.

Tot slot wijst de heer Vandevyvere erop dat de structuur van het addendum die van het RSV volgt. Het eerste deel is informatief en gaat in op het gevoerde ruimtelijk beleid, de geactualiseerde prognoses, actuele trends en knelpunten. In het tweede deel worden de aanpassingen aan het richtinggevend en bindende deel van het RSV voorgesteld. De administratie wil na de herziening, net als in 2004, een gecoördineerde versie maken.

Mevrouw *Sofie Houvenaghel*, afdeling Ruimtelijke Planning van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, overloopt een voor een de vijf thema's die de vorige regering selecteerde voor herziening, en begint daarbij met Wonen.

Wonen

Er wordt vastgesteld dat het aanbodbeleid op schema zit. In steden wordt het gevoerd via afbakeningsprocessen en in het buitengebied via de procedure van het principieel akkoord, waardoor woonuitbreidingsgebieden onder bepaalde voorwaarden versneld kunnen vrijkomen. De trendbreuk in de verdeling van de behoefte aan bijkomende woongelegenheden (60 percent in de stedelijke gebieden en 40 percent in de kernen van het buitengebied) wordt sinds 2000 gehaald.

Het globale kader inzake ruimte en wonen blijft bruikbaar. De prognosecijfers moeten wel worden geactualiseerd. Er zijn ook aanvullingen mogelijk bij de trends op het vlak van woonwensen, woonbehoeften en migraties. Tot slot is er een sterke maatschappelijke vraag naar een betere woon- en omgevingskwaliteit.

De volgende aanpassingen worden voorgesteld. Uit de geactualiseerde prognose blijkt een woonbehoefte tot 2012 van 90.000 tot 116.000 woningen. Die kan worden opgevangen binnen het bestaande aanbod van 227.500 ha, zowel in stedelijk als buitengebied. De trendbreuk 60/40 wordt doorgetrokken tot 2012.

De Vlaamse Regering stelt dat de bepalingen over verdichting in stedelijke gebieden kunnen evolueren naar dichtheidsbeheer, waardoor in de buurt van plaatsen waar een hogere dichtheid is gerealiseerd, bijkomende openbare ruimte kan worden gecreëerd. Tot slot

wijst de spreekster op aanvullingen die betrekking hebben op het belang van differentiatie en verbetering van de woningvoorraad.

Werken

Op het vlak van Werken herinnert mevrouw Houvenaghel eraan dat in het RSV is gekozen om economische activiteiten zoveel mogelijk te concentreren in de bestaande economische hoofdstructuur. Die keuze werd geoperationaliseerd in de selectie van stedelijke gebieden, economische netwerken en economische knooppunten. De evaluatie leert dat de vooropgestelde 80 tot 85 percent van de bijkomende bedrijventerreinen effectief in die hoofdstructuur werd gerealiseerd.

Het globale kader voor ruimte en werken blijft bruikbaar tot 2012, al moeten ook hier de prognosecijfers worden geactualiseerd. Er wordt verder rekening gehouden met de sterke vraag van de sector naar een ijzeren voorraad, dat wil zeggen een aanbod van bedrijventerreinen dat zes opeenvolgende jaren kan overbruggen.

Er is een knelpunt wat betreft de bestendiging of uitbreiding van een beperkt aantal bestaande economische concentraties in gemeenten die niet zijn geselecteerd als economische knooppunten.

Uit het provinciale structuurplan van Limburg kwam de vraag naar voren om Genk als poort op Vlaams niveau te selecteren. Dit wordt na erkenning in het Limburgplan van de vorige regering, meegenomen in de herziening.

Vervolgens vermeldt de spreekster de onduidelijkheid over de criteria voor historisch gegroeide bedrijven en de aanvullingen die mogelijk zijn inzake kleinhandel en kantoren op basis van recent studiewerk.

Deze vaststellingen leiden tot de volgende voorgestelde aanpassingen. De minimale bijkomende ruimtebehoefte op dit domein wordt in het addendum vastgelegd op 471 ha en verdeeld over de provincies. Vanwege de ervaring met onevenwichtige verdeling over subregio's werd deze keer vraag en aanbod geconfronteerd op subregionaal niveau.

Daarnaast wordt voorgesteld om in een reservepakket van 1400 ha beleidsmarge te voorzien op Vlaams niveau, een getal dat voortkomt uit de maximale prognoses. Het kan pas worden aangesproken nadat het provinciale pakket is opgebruikt en de Vlaamse Regering daartoe uitdrukkelijk heeft beslist. Door de genoemde voorstellen kan de totale oppervlakte voor bedrijventerreinen stijgen van 59.500 ha in 2007 tot 65.500 ha in 2012.

Verder wijst mevrouw Houvenaghel op de toevoeging van een aantal principes voor lokalisatie en inrichting van nieuwe lokale bedrijventerreinen, die voortkomen uit het regeerakkoord. Vandaag wordt in eerste instantie gekeken naar het hoofddorp, maar voortaan kunnen lokale bedrijventerreinen eventueel in de buurt van een woonkern als blijkt dat het hoofddorp weinig potentie biedt. De locatie moet dan wel aansluiten op een bestaande bedrijvigheid of bedrijventerrein. Een andere voorwaarde is de aanwezigheid van voldoende, aangepaste vervoersinfrastructuur. Een nieuw element is ook dat gemeenten worden gestimuleerd om samen te werken bij de inplanting van bedrijventerreinen, in de strijd tegen de ruimtelijke verspreiding.

In het kader van de nieuwe categorie 'bijzondere economische knooppunten' worden negen bijzondere economische knooppunten geselecteerd omwille van hun potentie voor het voeren van een aanbodbeleid voor bijkomende bedrijventerreinen, aansluitend bij

bestaande economische concentraties. De bedoeling is een oplossing op maat te bieden voor dringende problemen in gemeenten die niet als economisch knooppunt zijn geselecteerd. Het gaat om de stationsomgeving in Brecht, Kampenhout-Sas, Zulte-Kruishoutem, ten zuiden van de E34 te Stekene, Zwaarveld-Hamme, een locatie op de grens van Zelzate en Assenede, de kanaalzone te Oostrozebeke, Kluizemolen in Sint-Gillis-Waas en Westrode in Meise.

Daarnaast werden twee bijzondere economische knooppunten geselecteerd vanwege een juridische problematiek: Polderhoek in Zonnebeke en Konijnenbos in Gistel.

Het addendum geeft ook de verdeling van de bevoegdheid over de genoemde bijzondere economische knooppunten aan. De Vlaamse overheid is verantwoordelijk voor Brecht, Meise, Stekene, Sint-Gillis-Waas en Hamme. De laatste drie worden gezamenlijk afgewogen. De provinciale overheden zijn verantwoordelijk voor alle andere. Via een gebiedsgericht proces valt nog na te gaan welke concrete ontwikkelingen op het terrein mogelijk zijn. Tijdens dat proces komt de relevante wetgeving inzake plan-MER, passende beoordeling, veiligheid en dergelijke aan bod.

Het ontwerp van addendum stelt verder voor om de poort Genk te selecteren als internationaal georiënteerd, multimodaal, logistiek park. De aanpak van historisch gegroeide bedrijven en bestaande regionale bedrijven wordt verbeterd met een duidelijke definitie, die overeenstemt met de praktijk die de laatste jaren al werd gevolgd. Tot slot wijst de spreekster op enkele operationele aanvullingen op grond van de studies over kleinhandel en kantoren.

Lijninfrastructuur

Voor het thema Lijninfrastructuur stelt het addendum vast dat voor de bestaande categorisering een groot draagvlak bestaat en dat zij volop wordt uitgevoerd. De wegwerking van knelpunten in de hoofdinfrastructuur blijft wel een belangrijke uitdaging, al zijn de meeste missing links tot 2012 uitvoerbaar op basis van het huidige RSV. Wel blijkt een beperkt aantal bijstellingen noodzakelijk om de potentie op Vlaams niveau te versterken. De bijstellingen waarover na een afgerond planningsproces een ruime consensus bestaat, zijn in de voorliggende herziening opgenomen.

Verder moet het RSV worden geactualiseerd met het oog op uitvoering van enkele concrete openbaarvervoerprojecten in de periode tot 2012. Er is tot slot ook nood aan specifieke ontwikkelingsperspectieven voor elektriciteitsleidingen.

Deze vaststellingen leidden tot de volgende voorgestelde aanpassingen. De selectie voor hoofd- en primaire wegen, en die voor het openbaar vervoer worden geactualiseerd. Verder is er de aanvulling van de ontwikkelingsperspectieven en de meer eenduidige selecties voor elektriciteitsleidingen. Zo wordt het volledige hoogspanningsnet boven 70kV opgenomen als taak voor het Vlaamse niveau. Tot slot moet er aandacht zijn voor installaties voor decentrale energieproductie.

Vrije tijd

Het vierde thema is Vrije tijd. Daar wordt vastgesteld dat de uitgangspunten van het huidige RSV doorwerken, wat resulteert in de uitwerking van concrete ruimtelijke visies en uitvoeringsplannen. Op Vlaams niveau werden beleidskaders uitgewerkt voor hoogdynamische activiteiten zoals golf, lawaaisport en weekendverblijven. Het bestaande pakket voor bijkomend aanbod in de periode tot 2007 (1000 ha) blijkt bijna volledig opgebruikt,

in 2009 was nog 100 ha over. Ook hier is de actualisering van de ruimtebehoefte in het perspectief van 2012 nodig, evenals actieve beleidsvoering voor verweving binnen andere bestemmingscategorieën.

De volgende aanpassingen worden voorgesteld. De totale oppervlakte voor Vrije tijd kan stijgen van 19.000 ha in 2007 tot 21.000 ha in 2012. Daarvan wordt 1000 tot 1500 ha gereserveerd voor bovenlokale activiteiten, en 500 tot 1000 ha voor lokale activiteiten. Verder moeten strategieën ontwikkeld worden voor het verweven van vrijetijdsfuncties. De ontwikkelingsmogelijkheden die in de vorige beleidsperiode zijn uitgewerkt voor golf en lawaaisport worden opgenomen in het RSV.

Bos, natuur en landbouw

Laatste thema is Bos, natuur en landbouw. De vooropgestelde afbakening is op dit moment nog volop in uitvoering. Midden 2009 was 11.500 ha extra natuur afgebakend tegenover een taakstelling van 38.000 ha, en 2000 ha extra bos tegenover een taakstelling van 10.000 ha. Van de taak van 750.000 ha landbouw werd al 538.000 ha herbevestigd. De visievorming in de dertien buitengebiedregio's is eind 2008 afgerond. Er wordt nu volop ingezet op de omzetting in ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Na evaluatie worden de kwalitatieve en kwantitatieve opties inzake Bos, natuur en landbouw in principe niet in vraag gesteld. De trends zijn niet fundamenteel gewijzigd. Belangrijke conclusie is wel dat RSV en Natuurdecreet beter op elkaar moeten worden afgestemd.

Wat de voorgestelde aanpassingen betreft, wordt voor dit thema verder ingezet op het realiseren van de taakstellingen via de opmaak van gewestelijke RUP's. Verder wordt voorgesteld om de afbakening te faciliteren via vereenvoudigingen, onder meer door de schotten tussen natuur, bos en groen weg te laten en voor die categorieën te komen tot één gemeenschappelijke taakstelling. Er blijft wel gespecificeerd dat minimum 203.000 ha natuur/bos moet worden gerealiseerd, waarbinnen 10.000 ha effectieve bosuitbreiding.

Tweede vereenvoudiging betreft de verduidelijking dat de afbakening van grote eenheden natuur en grote eenheden natuur in ontwikkeling en natuurverwevingsgebieden zowel via de RUP's als via het Natuurdecreet kunnen worden gerealiseerd. Voor de landbouwgebieden wordt vastgelegd dat de afbakening ook via de herbevestiging van bestaande gewestplanbestemmingen mogelijk is, naast de opname in RUP's. Tot slot wordt meer aandacht gevraagd voor de connectiviteit van de natuurlijke structuur. Bij planningsprocessen voor stedelijke gebieden, zeehavens, bedrijventerreinen, lijninfrastructuur en dergelijke moeten ecologische verbindingen tussen verschillende natuur- en bosgebieden behouden en indien nodig worden hersteld.

Evolutie taakstellingen

Vervolgens presenteert mevrouw Houvenaghel een overzicht met de kwantitatieve weerslag van al de genoemde voorstellen. Voor de bestemmingscategorie Wonen wordt de oppervlakte niet gewijzigd, die blijft 227.500 ha. Voor Vrije tijd wordt een bijkomend perspectief geboden van 2000 ha. Voor Natuur, bos en groen kan de oppervlakte toenemen van 201.000 ha naar 237.000 ha, zoals reeds bepaald in het RSV. Ook voor Landbouw wordt de afname tot 750.000 ha bevestigd. Aan Werken wordt een bijkomend pakket geboden van 6000 ha. Tot slot is er nog een klein restverschil in de overige categorieën.

Grond- en pandenbeleid

Het addendum bevat een apart hoofdstuk over het grond- en pandenbeleid. Doel is het RSV in overeenstemming te brengen met het recente decreet betreffende het Grond- en Pandenbeleid. De regering wil met deze opname in de herziening aangeven dat naast bestemming, ook concrete realisatie een belangrijke taak is. De realisatie van bestemmingen is echter een collectieve verantwoordelijkheid van alle beleidsdomeinen, wat een duidelijke taakverdeling vereist.

Het addendum stelt dat het activeringsbeleid inzake wonen, zoals dat is opgenomen in het decreet Grond- en Pandenbeleid, moet worden uitgevoerd, en dat het ook verder in de andere sectoren moet worden uitgewerkt. Bij de aanvang van elke legislatuur moet elk beleidsdomein een uitvoeringsagenda opmaken. Daarin moet de concrete invulling van het sectorale activeringsbeleid aan bod komen, de monitoring ervan, evenals de evaluatie van de beschikbare ruimte en behoeften.

Zowel het addendum, de brochure als alle verdere informatie over het openbaar onderzoek is terug te vinden op de website www.vlaanderen.be/rsv.

2. Bespreking***2.1. Vragen en opmerkingen van de leden (vergadering van 24 februari 2010)***

De heer *Lode Ceyssens* waardeert dat de beslissing is gevallen over de kortetermijnherziening van het RSV. Hij vindt het een goede zaak dat daardoor bijkomende industrieterreinen mogelijk zijn en dat Genk eindelijk als logistieke poort wordt erkend. Wat het eerste betreft, wil hij weten of de bedrijventerreinen die door het gewest zelf worden ontwikkeld, meegeteld worden in de provinciale reserves dan wel daarbuiten staan.

Het is ook positief dat de woonbehoefte wordt geactualiseerd. Wordt de aangroei die gerealiseerd wordt voor de inwerkingtreding van de herziening, nog van het vooropgestelde aantal afgetrokken?

Verder is het lid bezorgd over de breedte van het begrip connectiviteit van de natuurlijke structuur. Hij waarschuwt dat de verbindingen van de natuurlijke structuur voor andere spelers in het buitengebied geen versnippering tot gevolg mogen hebben. Hij geeft de landbouwsector als voorbeeld.

De heer Ceyssens is voorstander van een snelle afronding van de procedure voor de voorliggende kortetermijnherziening, maar pleit ervoor om meteen ook werk te maken van een aantal andere elementen die niet in deze herziening zijn opgenomen. Het lid noemt het efficiënte gebruik van de industrieterreinen, verdichting, het decreet Ruimtelijke Economie, het handelsvestigingsbeleid, de versoepeling van de kmo-zones in de gemeenten van het buitengebied, het debat over de bestemming van de militaire domeinen, de erkenning van een aantal gemeenten als kleinstedelijk gebied, en de actualisering van de categorisering van de lijninfrastructuur.

De heer Ceyssens spreekt tot slot de hoop uit dat de volgende herziening vlotter zal verlopen dan deze.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* suggereert om de horizon te verleggen van 2012 tot 2014, gezien de inwerkingtreding pas in 2011 zal plaatsvinden. Vervolgens vraagt zij naar de afbakening van regionaalstedelijke gebieden als Brugge. Is dat een voorafname of doorkruist dat de herziening van het RSV?

Het lid wil ook weten of het parlement de voorgestelde aanpassingen nog kan wijzigen en of nog aanvullingen mogelijk zijn. Zo verkiest zij voor de verdeling van de behoefte aan bijkomende woongelegenheden over de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied een verhouding van 70/30 boven een verhouding van 60/40, teneinde de stedelijke gebieden verder te versterken.

Vervolgens wijst het lid op de nieuwe plannen die inzake lijninfrastructuur op de agenda zijn gekomen sinds 2007. Het Neptunusplan van De Lijn voor West-Vlaanderen bijvoorbeeld was pas klaar in 2008. De niet gelijktijdige afwerking van de provinciale plannen van De Lijn mag volgens mevrouw Van Volcem niet leiden tot ongelijke voorzieningen in het RSV.

Verder vraagt zij rekening te houden met het Chartreusegebied, waar nood is aan aanpassingen inzake ontsluiting. Dezelfde opmerking geldt voor de missing links.

Tot slot informeert mevrouw Van Volcem hoe in de ruimtebalans rekening zal worden gehouden met het primaat dat het woonbeleid in het grond- en pandenbeleid krijgt op het ruimtelijk beleid voor de realisatie van een sociaal bindend objectief.

Ook mevrouw *Karin Brouwers* vindt dat de herzieningsprocedure erg lang duurt. Zij verwijst naar de conclusies van de commissies over de versnelling van investeringsprojecten en vindt dat de structuurplanning voortaan meer strategisch en minder detaillistisch moet werken. Het is toch merkwaardig dat de herziening een planhorizon voor 2012 hanteert, terwijl ze pas in 2011 zal zijn afgerond, oordeelt het lid.

De vergrijzing zal een groot aantal nieuwe woningen nodig maken. Is het voorgestelde ritme wel hoog genoeg?

Verder is voor mevrouw Brouwers niet helemaal duidelijk hoe men aankijkt tegen de lokalisatie van de kleinhandel. Het lid hoopt dat iedereen de visie trouw blijft dat de kleinhandel zoveel mogelijk in de centra moet behouden blijven. Ze informeert ook, gezien de actualiteit, naar de visie van de minister op de toekomst van de grootschalige detailhandel.

Tot slot betreurt het lid dat in de herziening niet is ingespeeld op de toekomstvisie van De Lijn, die 2020 als horizon heeft, ook al begrijpt zij dat dit eveneens te wijten is aan de trage procedure. Er moet sneller kunnen worden ingespeeld op ontwikkelingen die zich voordoen.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* wil weten hoe de negen bijzondere economische knooppunten gekozen zijn. Waarom ontbreekt het op- en afrittencomplex van Rumst langs de E19? Het lid wijst erop dat ook in die gemeente de ontwikkeling van bedrijventerreinen beperkt wordt door haar selectie als buitengebied.

Zij geeft aan dat de provinciale ontwikkelingsmaatschappij in de provincie Antwerpen op zoek is naar bijkomende gronden voor bedrijventerreinen.

De heer *Bart Martens*, commissievoorzitter, roept de vraag op of men met de nieuwste ontwikkelingen, die nog niet in de voorliggende herziening vervat zijn, moet wachten op de volgende herziening. Is het juridisch mogelijk na het openbaar onderzoek nog een aantal nieuwe elementen op te nemen in deze herziening? Soms is snel een nieuw afwegingskader nodig, want de samenleving verandert ook voortdurend. Moeten nieuwe afwe-

gingskaders in het RSV worden vertaald? De heer Martens verwijst op zijn beurt naar het voorbeeld van de grootschalige detailhandel.

Het beleid voor onshore windmolens vormt een ander voorbeeld, waar er een dringende nood is aan een afwegingskader sinds er geen planningsinitiatief meer nodig is voor een vergunning. Wachten op een volgende herziening lijkt geen optie. Maar is het wel nodig om dit in het RSV op te nemen, nog afgezien van de vraag naar de mogelijkheid om dat alsnog te doen na afloop van het openbaar onderzoek?

Voor het visieplan van De Lijn is het nog wachten op de beslissingen van de Vlaamse Regering, maar het zou in afwachting niet slecht zijn om voor sommige projecten bewaarende maatregelen te nemen die toekomstige realisatie niet hypothekeren. De heer Martens noemt ook nog de tactische studie over de E313 en de tweede goederenspoorontsluiting van de haven van Antwerpen. Hoe wordt hiermee omgegaan? Welke ontwikkelingen moeten nog worden opgenomen in deze herziening en welke bewaard voor de volgende? Welke kunnen buiten het RSV worden aangepakt?

Vervolgens peilt de heer Martens naar de capaciteit binnen de administratie om het vele planningswerk rond te krijgen. De gepresenteerde taakstellingen voor de komende drie jaar zijn heel ambitieus. Werd berekend hoeveel hectare men maandelijks moet realiseren om de doelstellingen te halen? Hoeveel planprocessen moeten daarvoor worden opgestart? De voorzitter herinnert aan de met redenen omklede motie bij de beleidsnota Ruimtelijke Ordening waarin wordt gevraagd om een halfjaarlijkse rapportage over de uitvoeringsagenda (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 199/6*).

Tot slot informeert de heer Martens naar locatiebeleid en faseringsbeleid. Hij wijst op de uitwaaiing van Europese distributiecentra over het Vlaamse land, terwijl voor een modal shift inzake vervoer juist ruimtelijke clustering nodig is. Welke instrumenten zijn er om die ontwikkeling te sturen? Om onderbenutting van bepaalde bedrijventerreinen te voorkomen, moet ook het aansnijden van nieuwe bedrijven kunnen worden gefaseerd. Hetzelfde geldt voor kantoorlocaties. Maar zijn er instrumenten om te faseren?

Antwoorden van de minister en de administratie

De heer *Philippe Muyters*, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, antwoordt op de laatste vraag van de heer Martens dat deze instrumenten veeleer bij Ruimtelijke Economie dan bij Ruimtelijke Ordening thuishoren.

De capaciteit van de administratie om de planning aan te kunnen vindt de minister niet alleen een kwestie van voldoende personeel. Men moet ook durven vragen of de bestaande procedures niet moeten worden aangepast.

Veel van de nieuwe vragen zijn terecht, maar ze stoten eens te meer op de moeilijke, bestaande procedure. De minister wil kijken hoe men ze het snelst en het best kan beantwoorden. De huidige, tijdrovende manier van werken kan volgens de minister niet worden volgehouden. Een discussie ten gronde is nodig. Ondertussen wordt een efficiënte oplossing gezocht.

Over de sociale woningen, waar mevrouw Van Volcem naar vroeg, is een omzendbrief in de maak. Inzake de grootschalige detailhandel is de regering met visievorming bezig, zoals aangekondigd in het regeerakkoord.

De heer *Wolfgang Vandevyvere* bevestigt dat gewestelijke RUP's voor bedrijventerreinen worden aangerekend op de provinciale pakketten.

De woonbehoeften zijn volgens de heer Vandevyvere bepaald op grond van demografisch studiewerk, waaruit blijkt dat de bestaande uitbreidingsgebieden volstaan voor de komende jaren. In het addendum wordt wel gevraagd dat de provincies hun door het RSV toegewezen deel genuanceerd verdelen over de gemeenten. Bij een herziening van hun structuurplan kunnen ze uiteraard rekening houden met de marges in de voorliggende herziening van het RSV.

Wat de connectiviteit van de natuurlijke structuur betreft, stelt de spreker dat het Vlaams Parlement in zijn advies als aandachtspunt kan meegeven dat dit principe geen versnippering mag inhouden voor andere sectoren, wat betekent dat er rekening mee gehouden wordt in de afweging door Ruimtelijke Ordening.

Wat betreft de elementen die niet in deze herziening zijn meegenomen, pleit de spreker voor een evenwicht tussen het bewaren van het strategisch karakter van het plan enerzijds en de snelle omgang met actuele problemen anderzijds. Het is niet voor elk nieuw probleem nodig om een volledig kader in het RSV op te nemen. De herbestemming van militaire domeinen bijvoorbeeld kan grotendeels binnen het bestaande RSV. De overheid kan ook beleidskaders ontwikkelen buiten het RSV, zoals bijvoorbeeld gebeurd is met het golfmemorandum, waarvan thans een aantal krijtlijnen in het addendum zijn opgenomen.

Efficiënt gebruik van bedrijventerreinen is als aandachtspunt ingeschreven. Inzake de versoepeling van de 5 ha-norm voor lokale bedrijventerreinen, wijst de spreker erop dat vandaag heel wat van die terreinen al groter zijn. Het betreft een richtcijfer.

De vraag van gemeenten om als kleinstedelijk gebied te worden erkend, zal moeten worden bekeken. Allicht zal die vraag in een aantal gevallen in het openbaar onderzoek naar voren komen, net zoals dat in het vooroverleg al het geval was. De heer Vandevyvere herinnert eraan dat de indeling in het huidige RSV gebeurde op basis van een volledige studie uit 1997 voor alle gemeenten, en de vraag is of een dergelijke fundamentele ingreep in de huidige herziening aan de orde is.

Wat het achterhaalde karakter van de categorisering in de lijninfrastructuur betreft, stelt de heer Vandevyvere dat in de voorliggende herziening alleen is opgenomen waarover nu al consensus bestaat.

Ook de adviesraden maakten opmerkingen over de planhorizon. De heer Vandevyvere wijst erop dat het studiewerk rekening hield met de informatie die op dat moment beschikbaar was. In de opeenvolgende fasen van het addendum zijn wel een aantal nieuwe elementen meegenomen. Zo wordt in de laatste versie wel degelijk verwezen naar het toekomstplan van De Lijn voor West-Vlaanderen uit 2008. Maar het is niet evident om de planhorizon zomaar te verschuiven naar 2014 als al het studiewerk voor het informatieve deel 2012 als horizon nam. Daarom werd 2012 behouden.

De afbakening van Brugge past in het kader van het bestaande RSV. Zij doorkruist noch anticipeert op de herziening.

In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening staat dat men na afloop van een openbaar onderzoek over een ruimtelijk uitvoeringsplan geen gebieden meer kan opnemen in het plan die niet in het ontwerp waren begrepen. Men kan de perimeter van een RUP niet meer uitbreiden na het openbaar onderzoek. Het RSV heeft echter betrekking op het volledige grondgebied en op al zijn thema's, en dat maakt het juridisch minder evident om aan te geven wat nog na het openbaar onderzoek kan worden opgenomen. Duidelijk is wel dat de herziening niet aan de basisprincipes en -doelstellingen van het RSV wil raken,

en dat kunnen de eventuele toevoegingen dus ook niet doen. Verder is er niet veel marge om onderwerpen toe te voegen waarover weinig of niets in het voorliggend ontwerp van herziening staat. Binnen die marges zijn wel bijstellingen mogelijk zonder nieuw openbaar onderzoek.

Over het Neptunusplan en de plannen van De Lijn in West-Vlaanderen staan een aantal passages in het addendum. Over het Chartreusegebied worden een aantal uitspraken gedaan in het kader van de afbakening van het stedelijk gebied Brugge.

Wat de duurtijd van de herziening betreft, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de doorlooptijd van processen en procedures. Die laatste bevatten minimale eisen. De heer Vandevyvere pleit voor een omzichtige omgang met het openbaar onderzoek en de advisering door de maatschappelijke adviesraden, die evident lijken. Men moet daarnaast ook naar de processen kijken. De spreker wijst er ter nuancering op dat de eerste gesprekken over de herziening al in 2007 plaatsvonden op kabinetsniveau. De voorlopige vaststelling is van eind 2009, maar werd vertraagd door de verkiezingen van juni 2009.

Wat de keuze van de bijzondere economische knooppunten betreft, wordt in het informatieve deel van het addendum en in de bijlage daarvan beschreven dat in de aanvangsfase een veertigtal aanvragen onderzocht zijn. Na toepassing van het afwegingskader heeft de selectie plaatsgevonden. Ook inzake Rumst vindt men de toelichting bij de gemaakte keuze in het addendum.

De inspanningen in het kader van het Economisch Netwerk Albertkanaal en van de afbakening van het stedelijk gebied Antwerpen, om bijkomende terreinen voor bedrijvigheid te vinden, is evident en wordt voortgezet in het kader van de uitvoering van het bestaande RSV.

Replieken

De heer *Lode Ceyssens* vraagt hoe gemeenten de bestendige deputatie ervan moeten overtuigen dat de beperking van lokale bedrijventerreinen tot 5 ha niet meer dan een richtcijfer is. Tot nu toe is die strikt toegepast.

De heer *Wolfgang Vandevyvere* verwijst naar het RSV op pagina 451. Hij citeert: “De beperking tot 5 ha is daarbij richtinggevend en kan niet opgevat worden als norm.”.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* vraagt de minister hoe zijn idee van scenarioplanning, zoals dat in de beleidsnota Ruimtelijke Ordening naar voren werd geschoven, nog kan worden ingevoegd in het aan de gang zijnde proces, aangezien dat proces wordt voortgezet en ook gevolgen zal hebben na 2012.

Mevrouw Van Volcem vindt het ook erg storend dat men aan de deelnemers aan het openbaar onderzoek en aan de adviesverleners het frustrerende signaal geeft dat er niet veel aan de voorlopige vaststelling te veranderen valt zonder dat men volledig opnieuw moet beginnen. Welk nut heeft het indienen van bezwaren nog als men onwrikbaar vasthoudt aan de basisdoelstellingen?

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat de scenario's tot de visie op lange termijn behoren. In het addendum daarentegen gaat het om de voortzetting van de uitvoering van het huidige RSV en de uitvoering van de aan de gang zijnde herziening. De minister vraagt om beide uit elkaar te houden.

Het is wel degelijk de bedoeling om met opmerkingen uit het openbaar onderzoek rekening te houden. Het zou onverstandig zijn om het eventuele advies van het Vlaams Parlement, dat de definitieve vaststelling tenslotte moet goedkeuren, terzijde te schuiven. Ook met de andere adviezen zal de regering voldoende rekening houden bij de beslissing over welke wijzigingen nog moeten worden doorgevoerd. Dat vindt de minister vanzelfsprekend. Anderzijds zou het fout zijn om in dit stadium de basisprincipes naast zich neer te leggen en de discussie weer helemaal te openen.

2.2. Standpunten van de fracties (vergadering van 23 september 2010)

De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed bracht op 3 september 2010, na verlening van de adviestermin, een advies uit over de herziening van het RSV. Door de verlenging van de adviestermin heeft het Vlaams Parlement tot 8 oktober 2010 de tijd om een standpunt uit te brengen.

De commissie besprak de herziening een tweede maal op 23 september 2010. Op de agenda stond een eventueel standpunt van de commissie dat, in de vorm van een voorstel van resolutie, aan de plenaire vergadering zou kunnen worden voorgelegd.

De heer *Wilfried Vandaele* verwijst naar het voorstel van resolutie dat de meerderheidsfracties hebben ingediend (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 650/1*). De indieners vragen de regering een duidelijk stappenplan op te maken voor de effectieve, snelle uitvoering van het huidige RSV, met daarin een actieplan, rapportering en evaluatie. En voorts het addendum maximaal af te stemmen op de filosofie van het huidige RSV, zijnde het bewaken van het evenwicht in Vlaanderen tussen bebouwde ruimte enerzijds en onbebouwde ruimte of open ruimte anderzijds, en bijgevolg de ruimteclaims in het addendum te evalueren vanuit deze basisfilosofie.

Voor de elementen die niet in de herziening van het RSV zijn opgenomen en die een dringend karakter hebben op basis van de maatschappelijke relevantie, dienen beleidskaders ontwikkeld te worden die desgevallend vertaald worden in een extra kortetermijnherziening.

In uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord vragen de meerderheidsfracties om het proces van de kortetermijnherziening van het RSV zo snel mogelijk af te ronden, rekening houdend met de adviezen geformuleerd door SARO, SERV, Minaraad en andere relevante adviesorganen, in functie van het verzekeren van de continuïteit van het ruimtelijk beleid en het oplossen van enkele concrete knelpunten voor de thema's Wonen, Werken, Recreatie, Lijninfrastructuur en Open ruimte, dit alles met het oog op een effectieve uitvoering van het RSV.

Na de uitvoering van het huidige RSV, zal dan de focus gelegd worden op de verdere voorbereiding en ontwikkeling van een nieuw strategisch langetermijnplan voor ruimtelijk beleid met horizon 2020 en doorkijk naar 2050, door de minister ondertussen aangeduid als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, rekening houdende met de aanbevelingen zoals geformuleerd in de resolutie van het Vlaams Parlement tot besluit van de debatten rond de beleidsnota Ruimtelijke Ordening (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 198/6*) en de conclusies geformuleerd door de commissies-Berx en Sauwens. In afwachting van de inwerkingtreding van dit nieuwe Beleidsplan Ruimte Vlaanderen vragen de indieners de regering de tijdshorizon van het huidige RSV, zoals aangepast met het addendum van de voorliggende herziening, te verlengen.

De heer *Pieter Huybrechts* stelt dat ook Vlaams Belang een voorstel van resolutie zal indienen. Na meer dan tien jaar zijn de actualisatie en de bijsturing van het RSV voor het

Vlaams Belang meer dan dringend. De fractie blijft pleiten voor het stimuleren van de herontwikkeling van de brownfields, dat bewijzen de talrijke initiatieven van de fractie over dit onderwerp, maar vindt het evenzeer strikt noodzakelijk dat het principe van de ijzeren voorraad gehandhaafd blijft.

Het lid stelt verder vast dat de adviezen van de Unie van Zelfstandige Ondernemers en Voka, het Vlaams netwerk van ondernemingen, diametraal staan tegenover het advies van de SARO. In tegenstelling tot de strategische adviesraad, dringen Voka en UNIZO aan op een snelle goedkeuring van de kortetermijnherziening van het structuurplan. Vlaams Belang sluit zich daarbij aan. De SARO voert aan dat volwaardig recent cijfermateriaal ontbreekt en dat door haar lange duur de herziening geen rekening houdt met actuele gegevens en studies. Ook Voka stelt vast dat de analyse van de woonbehoeften niet meer actueel is. Die bezwaren moeten grondig worden bestudeerd. Kortom, Vlaams Belang pleit voor een snelle herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen maar dan op basis van actuele gegevens en studies.

De heer Huybrechts vraagt wat de meerderheidsfracties onder een snelle uitvoering begrijpen. Zij pleiten immers voor de opmaak van een duidelijk stappenplan voor de effectieve, snelle uitvoering van het huidige RSV.

De heer *Wilfried Vandaele* acht het onnuttig om termijnen voor de uitvoering op te leggen. De meerderheidspartijen willen dat het huidige RSV, met de afspraken en evenwichten die het bevat, effectief en zo snel mogelijk wordt uitgevoerd. De volgende stap is het door de minister aangekondigde Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Indien noodzakelijk zal het huidige RSV nog voor enige tijd worden verlengd. Voor een aantal knelpunten kan er misschien met andere technieken een oplossing worden gevonden.

Voor de heer *Pieter Huybrechts* is dit antwoord dubbelzinnig: een snelle uitvoering wordt aan een mogelijke verlenging gekoppeld.

Voor de heer *Wilfried Vandaele* geeft dat de zekerheid dat er effectief werk van de uitvoering wordt gemaakt.

De heer *Dirk Peeters* kondigt aan dat ook Groen! een voorstel van resolutie over de herziening zal indienen. Voor Groen! komt de herziening te vroeg, het huidige RSV is nog allesbehalve uitgevoerd. De personele inzet nodig voor de herziening, zal er mede de oorzaak van zijn dat het huidige structuurplan niet kan worden afgewerkt. Vooral op het vlak van het openruimtebeleid zijn er achterstanden, onder meer inzake de afbakening van de buitengebieden, de habitatrichtlijngebieden, de gebieden in het Vlaams ecologisch netwerk en het integraal verwevings- en ondersteunend netwerk en van de stadsbossen. Er is evenmin een oplossing voor de zonevreemde bossen.

Het addendum is niet onderbouwd met recente cijfers. De boskartering is ondertussen tien jaar oud. De cijfers van woningen en industriegronden zijn achterhaald. Uit antwoorden op schriftelijke vragen blijkt volgens de heer Peeters dat de verschillen tot duizenden hectaren kunnen oplopen. Het voorstel tot herziening houdt daarenboven bijna geen rekening met de demografische ontwikkelingen.

Een ruimtelijk herstelbeleid dat de open ruimte niet vernietigt, maar beschermt, wordt volgens Groen! totaal ondergeschikt gemaakt aan de harde functies. Er komen dus wel economische knooppunten en bijkomende industriezones terwijl er voldoende gronden voorhanden zijn en heel wat brownfields te saneren. De terreinquotiëntenmethode om te bepalen hoeveel industriegrond er nodig is, is volgens de heer Peeters achterhaald.

Vlaanderen blijft inzetten op missing links terwijl het al het dichtste wegnen ter wereld heeft. Woonuitbreidingsgebieden worden versoepeld aangesneden, wat haaks staat op het gewenste openruimtebeleid. Het beleid moedigt bovendien de stadsvlucht aan in plaats van ze tegen te gaan.

Groen! handhaaft zijn voorstel van resolutie over de lawaaisporten (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 332/1) en ziet dat als een constructief voorstel. De terreinen moeten ruimtelijk zo worden gepland dat ze noch burgers, noch de open ruimte schaden.

Voor de herziening van het RSV is er geen integratie met de andere beleidsdomeinen, bijvoorbeeld het Mobiliteitsplan Vlaanderen of Pact 2020. Als de planperiode wordt verlengd tot 2012, is dat nochtans onontbeerlijk. Ook voor de mitigerende maatregelen in het kader van het klimaatbeleid is er geen coherente aanpak. Er is niet de moeite genomen om het openruimtebeleid te koppelen aan het klimaatbeleid en dat is een gemiste kans.

Er is volgens de heer Peeters zelden een duidelijker advies geweest dan dat van de SARO. Het is volgens het lid als volgt samen te vatten: stop de herziening. Voor Groen! staat dat advies negeren haaks op een goed ruimtelijk beleid.

De heer *Lode Ceyssens* wil het belang van de kortetermijnherziening benadrukken. Bij de totstandkoming van het RSV is er een ruimtebalans opgesteld die het fundament vormt van het plan. Die balans wordt in de kortetermijnherziening niet in vraag gesteld en dat is voor CD&V een goede zaak. Iedereen wil dat de uitvoering sneller vooruitgaat, maar een gedegen afbakening vergt tijd.

Het RSV is meer dan een ruimtebalans, het is ook een dynamisch model voor ruimtebeheer. Een aantal behoeften dat al enkele jaren aansleept, vergt een kortetermijnherziening zonder de ruimtebalans en evenwichten in vraag te stellen. Ongetwijfeld zijn er nog andere problemen. De meerderheidsfracties vragen de regering om ook daarvoor een oplossing te zoeken, zo mogelijk met een nieuw beleidskader, zo nodig met een bijkomende kortetermijnherziening.

De heer *Bart Martens* herinnert eraan dat de herziening in 2005 is opgestart. De vraag is of de definitieve goedkeuring nog verder kan worden uitgesteld. De meerderheidsfracties vragen om de afspraken inzake de afbakening van bedrijventerreinen en natuur en bos uit te voeren. Het is niet nuttig om voortdurend na te gaan of er bijkomende cijfers zijn die deze of gene ruimteclaim staven, dat kan alleen maar een beslissing eindeloos uitstellen. De ruimtebalans moet eerst worden uitgevoerd.

Ten aanzien van de voorliggende tweede herziening zijn dan volgens de heer Martens twee houdingen mogelijk. De eerste is de herziening verwerpen omdat ze niet voldoende inspeelt op nieuwe maatschappelijke evoluties zoals de gevolgen van de klimaatverandering, het Mobiliteitsplan Vlaanderen, Pact 2020 enzovoort. De andere is de herziening goedkeuren en ondertussen werken aan de opvolger van het structuurplan, het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. In afwachting van het nieuwe beleidsplan moet het huidige dan wel worden uitgevoerd. Ondertussen zijn er dringende knelpunten die niet of onvoldoende zijn geregeld in het huidige RSV noch in het addendum, onder meer het ruimtelijke afwegingskader voor de inplanting van windmolens, het beleid voor de detailhandel, de gerelementeerde motorcrossterreinen. Het voorstel van resolutie van de meerderheid vraagt om daarvoor beleidskaders te ontwikkelen, en die desgevallend te vertalen in een extra kortetermijnherziening zonder daar de huidige mee te gaan bezwaren. Dat zou immers niet alleen de huidige herziening uitstellen, maar ook voor juridische problemen zorgen, want die aspecten maakten geen deel uit van het openbaar onderzoek.

Kortom, het voorstel van resolutie van de meerderheid vraagt volgens de heer Martens om de ruimtebalans en de andere niet-gecontesteerde bepalingen van het RSV uit te voeren met bekwame spoed. De lopende herziening kan doorgaan, maar voor maatschappelijk dringende problemen moeten er beleidskaders komen. Als voor die beleidskaders een aanpassing van het RSV nodig is, kan er een nieuwe tijdelijke herziening komen. Voor langetermijntrends moet er een Beleidsplan Ruimte Vlaanderen komen dat het huidige structuurplan vervangt. Dat moet goed onderbouwd zijn en het onderwerp geweest zijn van een breed maatschappelijk debat.

De heer *Dirk Peeters* zegt voorstander te zijn van sneller en beter. Hij stelt de ruimtebalans helemaal niet in vraag, maar wil evenzeer de uitgangspunten van het RSV respecteren: de gedeconcentreerde bundeling en een open en stedelijk Vlaanderen. Een herziening waarvan vijf jaar gewerkt is, moet minstens visionair zijn, nu blijft het bij een technische, bijna projectmatige herziening met de beperkte invalshoek van de harde sectoren. De herziening is daarenboven niet gebaseerd op cijfers of enkel op gebrekkige cijfers, dus is het een zwak document.

De heer *Bart Martens* wijst erop dat in het voorstel gevraagd wordt om het addendum op de uitgangspunten van het RSV af te stemmen en de ruimteclaims in het addendum met het oog daarop te evalueren.

Definitieve vaststelling

De heer *Pieter Huybrechts* vraagt tegen wanneer de Vlaamse Regering uiterlijk een beslissing moet nemen over de herziening.

De heer *Wilfried Vandaele* verwijst naar artikel 2.1.3. §9, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De Vlaamse Regering stelt binnen tweehonderdveertig dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek, driehonderd dagen in geval van verlenging van de termijn, vermeld in §8, het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief vast.

De heer *Bart Martens* herinnert eraan dat het openbaar onderzoek op 10 februari 2010 is gestart en dat de SARO een verlenging van de adviestertermijn heeft gevraagd. De termijn voor een definitieve vaststelling door de Vlaamse Regering loopt dus tot 7 december 2010.

2.3. Conclusie

Omdat er ook nog andere voorstellen van resolutie worden aangekondigd, stelt de *commissievoorzitter* voor de rechtstreekse behandeling in de plenaire vergadering van 6 oktober 2010 te vragen van de voorstellen van resolutie over de herziening van het RSV.

Bart MARTENS,
voorzitter

Lode CEYSSENS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

Mineraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Plan-MER	plan-milieueffectrapport
RSV	Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen
RUP	ruimtelijk uitvoeringsplan
SARO	Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
UNIZO	Unie van Zelfstandige Ondernemers
VLACORO	Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening
Voka	Vlaams netwerk van ondernemingen